

**Nog meer fragmenten de bloemlezing met gedichten van de frontlinie,
uit *Een kap van afschuw: gedichten van verpleegsters en verzorgsters over de Eerste
Wereldoorlog*, editie Leo van Bergen**

De torenspitsen van Oxford

Zij verlieten de vredige rivier,
Het cricketveld, hun studentenpand,
De geschoren gazons van Oxford.
En maken nu een stomme sukkel van kant.
Zij gaven hun prachtige jeugd eraan,
Voor God en Vaderland.

They left the peaceful river,
The cricket-field, the quad,
The shaven lawns of Oxford,
To seek a bloody sod —
They gave their merry youth away
For country and for God

Fragment van Winifred Mary Letts, bron: [Een kap van afschuw – Streven \(streventijdschrift.be\)](http://streventijdschrift.be)

Toevluchtsoord hospitaal

Als je alles hebt verloren toen de wereld werd vermoord,
Hebt geleden en gebeden, al zag je de zinloosheid,
Als liefde dood is en iedere hoop de grond ingeboord,
Juist dan hebben zij jou nodig; wees tot terugkeer bereid.

Als door trieste dagen alle ambitie verloren is gegaan,
En dromen zijn uiteengespat, beslissingen groot of klein,
Als de trots is verdwenen die de kracht gaf alles te doorstaan,
Wend je dan tot hen, die van jouw zorg afhankelijk zijn.

Ook zij daalden af tot in de krochten van menselijk lijden,
Zagen dat alles van waarde werd weggevaagd,
De grauwe plek van pijn waar zij nu uitzichtloos strijden,
Geeft hun de vrede waar jij in je gebeden om vraagt.

Vera Brittain, bron: <https://nvmg.nl/archief/a-cap-of-horror-een-kap-van-afschuw/>